

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 222/08-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. júla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 98/06 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. novembra 2007 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

(ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 98/06.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza, že 13. novembra 2006 podal okresnému súdu žalobu, o ktorej je vedené konanie pod sp. zn. 9 C 98/06, a ďalej uvádza: *„Odporcom je JUDr. M. L., ktorý odmietol rešpektovať právoplatný rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva... ktorým je Slovenská republika viazaná... teda viazaný týmto rozsudkom je aj Milan L., či sa mu to páči a či nie!...“*

Súd vyzval žalobcu označiť odporcu uznesením... doručeným dňa 02. 04. 2007.

Žalobca opravil podanie v rámci svojich možností, ale bydlisko a adresu odporcu mu MS SR odmietlo vydať. Z uvedeného dôvodu mal Súd povinnosť zistiť tieto údaje sám!

Žalobca podal sťažnosť na zbytočné subjektívne prietahy v konaní predsedovi súdu, ktorý sa doteraz nevyjadril.

Zákonná sudkyňa JUDr. H. zneužila postavenie verejného činiteľa a svojvoľne rozhodla... žalobu odmietla uznesením 9C/98/2006-37 zo dňa 08. 08. 2007.

Zo strany sudkyne... ide o jasnú a svojvoľnú obštrukciu, ktorá si takto vynucuje zbytočné odvolanie proti zjavne neobjektívnemu rozhodnutiu. Týmto si zabezpečila ďalšie zbytočné prietahy v konaní a oddialenie meritórneho rozhodnutia.“

V sťažnosti sťažovateľ uplatnil námietku predpojatosti proti sudcom ústavného súdu *„JUDr. M., JUDr. G., JUDr. L., JUDr. A. pre mimoriadnu zaujatosť hraničiacou nepričetnosťou“* a požiadal o ustanovenie advokáta na konanie pred ústavným súdom. K žiadosti o ustanovenie advokáta okrem poukazu na svoje majetkové pomery uviedol: *„súdy mu bránia dostať sa k vlastnému majetku, je predmetom organizovaného prenasledovania zo strany súdov a sudcov.“*

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„II.A. Ústavný súd Slovenskej republiky konštatuje, že Okresný súd Bratislava I porušuje základné práva D. B. podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 medzinárodného dohovoru, ktorým je Slovenská republika viazaná.“

II.B. Ústavný súd SR prikazuje Okresnému súdu Bratislava I vydať opravné uznesenie a vo veci konať, nečakať na konanie odvolacieho súdu.

II.C. Okresný súd Bratislava I je povinný zaplatiť D. B. primerané zadosťučinenie vo výške 50.000.- Sk do 15 dní od dňa doručenia nálezu Ústavného súdu.

II.D. Okresný súd Bratislava I je povinný ukončiť konanie 9C/98/2006 v lehote do 30 dní od dňa doručenia nálezu ÚS SR.“

II.

Sťažnosť sťažovateľa bola v súlade s rozvrhom práce ústavného súdu na rok 2007 pridelená sudkyňi spravodajkyňi členke IV. senátu ústavného súdu, ktorého predsedom bol sudca J. L.

Sudkyňa spravodajkyňa vo veci oznámila túto námietku predpojatosti bez meškania predsedníčke ústavného súdu, ktorá predložila námietku na rozhodnutie podľa § 28 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) senátu ustanovenému na základe dodatku č. 2 k rozvrhu práce z 5. septembra 2007.

Dňa 13. februára 2008 sudca J. L. oznámil sudkyňi spravodajkyňi, že mu bolo doručené uznesenie Okresného súdu Bratislava II, aby sa ako odporca vyjadril k návrhu sťažovateľa, ktorým sa domáha voči nemu ochrany osobnosti, náhrady nemajetkovej ujmy a škody a vyslovuje svoju predpojatosť. Na základe uvedeného ústavný súd uznesením č. k. 0. ÚS 2/08-9 z 13. februára 2008 rozhodol, že sudca J. L. je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v predmetnej veci.

V zmysle rozvrhu práce ústavného súdu na rok 2008 účinného od 1. marca 2008 sa sudkyňa spravodajkyňa v tejto veci stala členkou I. senátu ústavného súdu, ktorého členom je aj sudca M. Ľ.

Sudca M. Ľ. vo svojom oznámení zo 6. mája 2008 k skutočnostiam uvádzaným sťažovateľom uviedol *„Vzhľadom na to, že sťažovateľ namieta súdne konanie pred Okresným súdom Bratislava I, v ktorom mám vystupovať ako odporca, je daný zákonný dôvod pre moje vylúčenie z prejednávania veci pred Ústavným súdom Slovenskej republiky.“*

Na základe uvedeného ústavný súd uznesením č. k. 0. ÚS 35/08-6 z 21. mája 2008 rozhodol, že sudca M. Ľ. je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v predmetnej veci.

V zmysle čl. III ods. 2 písm. a) a c) rozvrhu práce ústavného súdu na rok 2008 zastupuje vylúčeného sudcu sudkyňa Ľ. G., voči ktorej sťažovateľ tiež uplatnil námietku predpojatosti.

Sudkyňa Ľ. G. vo svojom oznámení z 23. mája 2008 k námietke predpojatosti uplatnenej sťažovateľom uviedla: *„Vo veci sa necítim byť zaujatá.“*

Senát ustanovený na základe dodatku č. 1 k rozvrhu práce ústavného súdu z 5. marca 2008 rozhodol uznesením č. k. 0. ÚS 36/08-6 z 18. júna 2008, že sudkyňa Ľ. G. nie je vylúčená z výkonu sudcovskej funkcie v predmetnej veci.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli

porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľa doručená ústavnému súdu 28. novembra 2007 obsahuje hrubo urážlivé výroky, dehonestujúce a neopodstatnené obvinenia adresované nielen voči zákonnej sudkyni v namietanom konaní, ale aj voči sudcom ústavného súdu a všetkým sudcom všeobecných súdov.

Predmetné výroky a vyjadrenia sťažovateľa okrem iného neprímeraným spôsobom obviňujú sudcov ústavného súdu z nespravodlivého rozhodovania vo vzťahu k sťažovateľovi a naznačujú zaujatosť sudcov ústavného súdu pri ich rozhodovaní.

Ústavný súd vo vzťahu k správaniu účastníka poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v jeho sťažnosti prekročil hranicu únosnej kritiky a hrubo urážal zákonnú sudkyňu, sudcov všeobecných súdov, ale i samotný ústavný súd, resp. jeho sudcov, a to v rozpore s princípom zachovávanía úcty k právam iných, ktorý má byť v rámci občianskoprávneho konania v súlade s § 1 a § 2 Občianskeho súdneho poriadku rešpektovaný všetkými účastníkmi konania a z ktorého vyplýva i požiadavka, aby účastníci konania rešpektovali ľudskú dôstojnosť, občiansku česť i osobnosť ďalších účastníkov konania, ale i samotného vo veci konajúceho súdu tak vo svojich písomných, ako i verbálnych prejavoch.

Správanie sťažovateľa, ktorého cieľom je uškodiť reputácii samotného rozhodujúceho súdu, je teda podľa názoru ústavného súdu možné označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takéhoto práva.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí a z tohto dôvodu bolo už ďalej bezpredmetné rozhodovať o sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Na záver ústavný súd poznamenáva, že súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania podaného ústavnému súdu je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní, na čo už bol sťažovateľ niekoľkými predchádzajúcimi rozhodnutiami ústavného súdu upozornený, avšak napriek tomu vo svojom podaní tieto výroky opätovne použil.

V prípade hrubo neslušného alebo urážlivého obsahu takéhoto návrhu môže byť tento odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pokiaľ záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júla 2008